

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra Vildkoen

Citation: Aakjær, Jeppe: "Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer07tom-shoot-idm140240949438192/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Vadmelsfolk ; Af Gammel Jehannes hans Bivelskistaarri ; Esper Tækki. - 1919

Brylluppet stod med kortest Varsel. Hele Byen var indbudt. Sjælden er der bleven sagt saa mange Vittigheder over Bryllupssuppen som ved denne Lejlighed, og Kød-stykkerne maalties med de bredeste Tænder. De vidste jo alle, at det var af Vild-Koen, og det skal være en sød Ting at æde sine Fjender.

Efter Bordet gik Forsamlingens vittige Hoveder hen og takkede Jens Opmark for Mad; ogsaa det lykkelige Ægtepar trykked i Smug hans barkedede Haand.

Seiv Anders Skave havde ousider fundet sig i det uundgaaelige og sad og pillad Benene rene med en egen gudnærgiven Alvor.

Den halvdøve, rystende Wolve Tammesen --- Byens ældste --- nærmed sig Anders Skave og sa:

„Saa er du vel Vorherre taknemmelig for dit Liv, Anders.“

„Ja, aaeja; det forstaaer sig selv!“

„Ja, saa blev det jo alligevel Esper, te Datteren skuide ha,“ vedblev den gamle. Anders brokked Munden fuld af Oksekjød for at fritages for Svaret.

„Ja, Guds Villi nytter det ell at sætte sig op imod,“ hylet Wolve videre.

„Aalle aa æ Stej, aalle aa æ Stej, Fanden hok mø!“ mumled Anders Skave med Munden fuld af Mad, mens han skjæved ondt over til Jens Opmark.